

تعادل‌های شیمیایی از دیدگاه کیفی و کمی

هدف‌های رفتاری: فرآگیر پس از پایان این فصل باید بتواند:

- ۱- مفاهیم واکنش برگشت‌پذیر، تعادل فیزیکی و تعادل شیمیایی را با ذکر مثال، توضیح دهد.
- ۲- ویژگی‌های تعادل و حالت دینامیکی آن را با ذکر مثال‌های گوناگون، تشریح کند.
- ۳- فرآیندهای تعادلی را از دیدگاه مولکولی، تفسیر کند.
- ۴- نقش عوامل مؤثر در جابه‌جایی تعادل‌های شیمیایی را با ذکر مثال، تحلیل کند.
- ۵- اصل لوشاتلیه را نتیجه بگیرد و آن را در تفسیر و پیش‌بینی تغییر وضعیت تعادل از دیدگاه کیفی به کاربرد.
- ۶- نقش کاتالیزگر را در واکنش‌های تعادلی توضیح دهد.
- ۷- کاربردهایی برای برخی مفاهیم تعادل در زندگی روزمره و صنایع شیمیایی ارائه دهد.
- ۸- با استفاده از جدول داده‌های کمی حاصل از آزمایش‌های مربوط به واکنش‌های تعادلی، رابطه ثابت تعادل را نتیجه بگیرد.
- ۹- رابطه قانون تعادل را برای معادله واکنش‌های گوناگون تنظیم کند.
- ۱۰- مفهوم ثابت تعادل و دلالت‌های عددی آن را در موارد گوناگون تفسیر کند.

۱-۸- مفهوم تعادل‌های شیمیایی

پیش از این آموختیم که معادله‌ی شیمیایی وسیله‌ی مطمئن و معتبری برای نمایش واکنش شیمیایی است. معادله‌ی شیمیایی موازنه شده به ما امکان می‌دهد که مقدار هریک از محصول‌های مورد انتظار را از واکنش مقدارهای مشخصی از مواد اولیه با یکدیگر، حساب کنیم. برداشت ظاهری ما از محاسبه‌های استوکیومتری این است که یک واکنش شیمیایی به طور کامل پیش می‌رود. گرچه این محاسبه‌ها سودمند و بالاهمیت هستند، ولی باید خاطرنشان ساخت که بسیاری از واکنش‌های شیمیایی عملتاً تا مرز کامل شدن پیش نمی‌روند. در حقیقت پیشرفت آن‌ها تا جایی است که به یک موقعیت تعادل معروف به تعادل شیمیایی می‌رسند که در آن، مقداری از مواد اولیه مصرف نشده همراه با محصول واکنش به صورت مخلوط وجود دارند. با رسیدن به این موقعیت، دیگر هیچ گونه پیشرفتی در واکنش دیده نمی‌شود.

با درک این واقعیت، سؤالات مهمی در ذهن خطور می‌کند. ماهیت این حالت تعادلی چیست؟ چه عاملی یا عواملی بر میزان پیشرفت واکنش مؤثر است؟ آیا می‌توان تغییری در حالت تعادل به وجود آورد و مثلاً به محصول بیشتری رسید؟ چگونه یک واکنش را که به حالت تعادل رسیده از واکنشی که به کنده پیش می‌رود، تمیز می‌دهیم؟ در این فصل ابتدا در صدد خواهیم بود که از دیدگاه کیفی و بدون انجام هیچ‌گونه محاسبه‌ای به این گونه پرسش‌ها پاسخ دهیم. سپس به هنگام بررسی تعادل از دیدگاه کمی، به تعداد دیگری از پرسش‌های مربوط پاسخ خواهیم داد. شاید احتمالاً در ادامه‌ی تحصیلات خود به مرحله‌ای برسید که پاسخ‌های دقیق و کامل را هنگام آموختن نوعی دانش معروف به ترمودینامیک، به دست آورید.

۲-۸- فرآیندهای برگشت‌پذیر

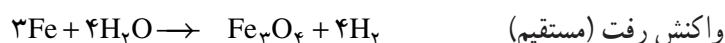
اغلب تغییرهای شیمیایی که تاکنون با آن‌ها آشنا شده‌ایم، وابسته به واکنش‌هایی هستند که ظاهراً تا مرز کامل شدن پیش می‌روند. برای مثال، هنگامی که یک تکه نوار منیزیم در اکسیژن کافی می‌سوزد، همه‌ی فلز به اکسید تبدیل می‌شود. یا اینکه یک تکه‌ی کوچک فلز سدیم را در یک لیوان آب می‌اندازیم، همه‌ی فلز در واکنش شرکت می‌کند و ناپدید می‌شود.

در هیچ‌یک از این موارد، در شرایط آزمایش، نشانه‌ای از امکان انجام یافتن واکنش معکوس وجود ندارد. برای مثال، در مورد واکنش (۸-۲)، هرگاه گاز H_2 را در محلول NaOH وارد کیم، عکس واکنش انجام نمی‌گیرد و از این راه به فلز سدیم اولیه نمی‌رسیم. نظری این گونه تغییرهای برگشت‌ناپذیر که فقط در یک جهت پیش می‌روند و با مصرف شدن کامل یکی از مواد اولیه متوقف می‌شوند، در طبیعت نیز دیده می‌شوند. برای مثال، آهن در هوای مرطوب به کنده زنگ می‌زند و این واکنش تا مصرف شدن تمام آهن پیش می‌رود.

از سوی دیگر، با واکنش‌هایی رویه‌رو می‌شویم که برگشت‌پذیرند و می‌توانند در هر دو جهت پیش بروند. به مثال آزمایشگاهی زیر توجه کنید:

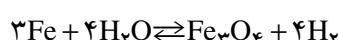
هرگاه براده آهن مطابق شکل ۱-۸-الف در مجاورت جریانی از بخار آب به شدت حرارت داده شود، به آهن اکسید Fe_3O_4 و گاز H_2 تبدیل می‌شود.

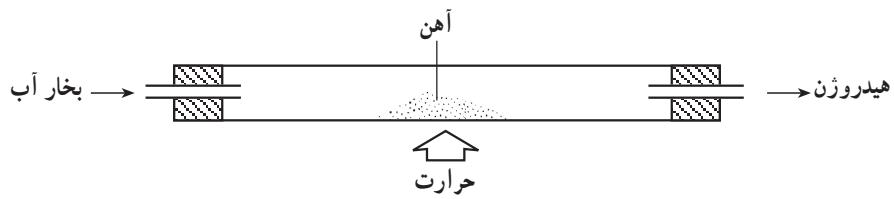

حال اگر در یک آزمایش دیگر، مطابق شکل ۱-۸-ب، گاز هیدروژن را بر آهن اکسید Fe_3O_4 عبور داده و به شدت حرارت دهیم، عکس واکنش قبلی انجام می‌گیرد، به طوری که آهن و بخار آب پدید می‌آید.

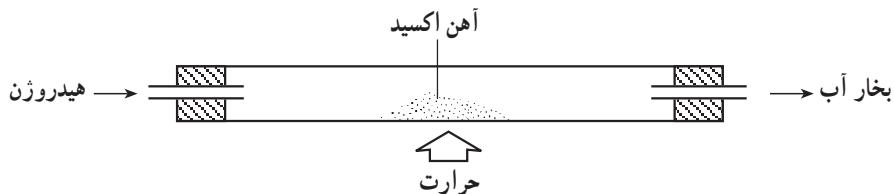

دو واکنش رفت و برگشت فوق جماعتیک واکنش برگشت‌پذیر را تشکیل می‌دهند که می‌توان آن را در یک معادله با استفاده از دو پیکان « \rightleftharpoons » نشان داد.

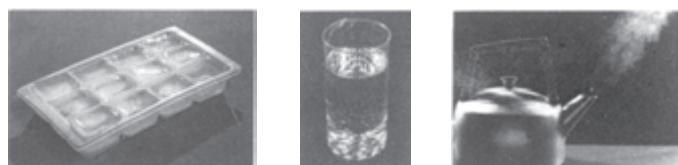
الف - واکنش بخار آب با آهن (واکنش رفت)

ب - واکنش هیدروژن با آهن اکسید (واکنش برگشت)

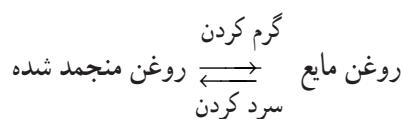
شکل ۸-۱

در زندگی روزمره نیز با موارد زیادی از تغییرهای برگشت‌پذیر برخورد می‌کنیم. شکل ۸-۲ نشان می‌دهد که یخ با گرفتن گرمای آب و سپس به بخار تبدیل می‌شود. عکس این فرآیندها نیز انجام‌پذیر است. بخار آب با سرد شدن به آب و سپس به یخ تبدیل می‌شود.

شکل ۸-۲ - فرآیندهای برگشت‌پذیر آشنا

هرگاه مقداری روغن نباتی مایع را در یخچال نگه داریم، جامد شده و چون آن را گرم کنیم، مایع می‌شود. این دو فرآیند نیز مجموعاً یک تغییر برگشت‌پذیر را تشکیل می‌دهند.

۸-۳ - تعادل‌های فیزیکی

در تغییرهای فیزیکی و شیمیایی برگشت‌پذیر در شرایط مناسب ممکن است که سرعت فرآیند رفت و فرآیند برگشت در آن‌ها با هم مساوی شود. در این شرایط می‌گوییم که آن تغییرها به حالت تعادل رسیده‌اند. این گونه رویدادها چه در طبیعت و چه در آزمایشگاه و صنعت فراوان دیده می‌شوند، و بررسی آنها قلمرو بسیار مهمی از شیمی نظری و کاربردی را تشکیل می‌دهد، که تحت عنوان تعادل‌های فیزیکی و شیمیایی بررسی می‌شوند. در اینجا ابتدا مفهوم تعادل فیزیکی و ویژگی‌های آن را در مورد چند تغییر برگشت‌پذیر مرور می‌کنیم.

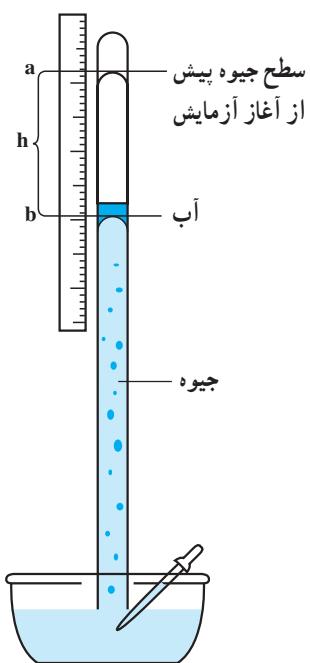
۱ - ۸-۳ - مثالی برای تعادل مایع - بخار: هرگاه چند قطره آب را در یک بشقاب بریزیم، پس از چند دقیقه تبخیر می‌شود و از آن چیزی برجای نمی‌ماند. حال اگر اندکی آب در فضای بسته

قرار بگیرد، ممکن است، شرایط دیگری فراهم شود. بارومتر دستگاهی برای سنجش فشار هوا است. در یک آزمایش مطابق شکل ۳-۸-الف، از یک لوله بارومتری و فضای خالی روی سطح جیوه آن استفاده می‌کنیم. ارتفاع ستون جیوه در آغاز آزمایش و قبل از وارد کردن چند قطره‌ی آب به وسیله‌ی قطره‌چکان در نقطه a بوده است^۱. از آنجا که چگالی آب نسبت به جیوه کم است، قطره‌های اولیه آب تزریق شده به بالای ستون جیوه رفته و در آنجا تبخیر می‌شوند. فشار بخار آب حاصل سطح جیوه را پایین می‌آورد. با وارد کردن قطره‌های بعدی آب به مرحله‌ای می‌رسیم که ارتفاع ستون جیوه به اندازه‌ی h میلی‌متر پایین آمده و در نقطه‌ی b ثابت می‌ماند. در این شرایط جدید چند قطره‌ی آب نیز بدون هیچ گونه تغییر روی جیوه قرار می‌گیرد.

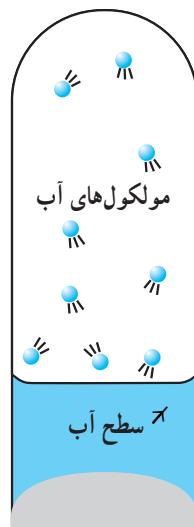
می‌توان از نظریه‌ی جنبش مولکولی برای توجیه مشاهده‌های این آزمایش استفاده کرد. مولکول‌های آب در حالت مایع در حرکت دائم هستند. در هر دمایی، برخی مولکول‌ها انرژی بیشتر و برخی انرژی کمتری دارند. در هر لحظه، برخی مولکول‌های پرانرژی در سطح مایع، توان فرار از نیروهای جاذبه مولکول‌های مجاور را داشته، به طوری که وارد فضای بالایی آن می‌شوند. می‌دانیم که انتقال مولکول‌ها از فاز^۲ مایع به فاز گازی را تبخیر می‌نماید. به تدریج و با افزایش تعداد مولکول‌های آب در فاز گازی، این احتمال افزایش می‌یابد که برخی از آن‌ها به سطح مایع برخورد کنند و جذب آب شوند (به تصویر بزرگ شده بخش بالایی لوله بارومتری در شکل ۳-۸-ب توجه کنید).

همان‌طور که می‌دانیم این فرآیند انتقال از فاز گازی به فاز مایع را، مایع شدن می‌نامند. سرانجام زمانی می‌رسد که دو فرآیند مخالف، یعنی تبخیر و مایع شدن، سرعت یکسان پیدا می‌کنند. در این لحظه است که فشار بخار در دمای آزمایش به میزان ثابت می‌رسد (برای مثال، فشار بخار آب در دمای 24°C برابر $22/4$ میلی‌متر جیوه است).

شرایطی که هم‌اکنون توصیف کردیم، مثال مناسبی برای تعادل دینامیک^۳ به شمار می‌رود. در تعادل دینامیک دو فرآیند مخالف با سرعت یکسان انجام می‌گیرند. به همین دلیل از نظر مشاهده‌کننده، تغییری در ظاهر (تغییر ماکروسکوپی) دیده نمی‌شود. فشار بخار آب در دمای آزمایش ثابت است، ولی این حالت ثابت در مقیاس مشهود ما دلیلی بر حالت سکون نیست. در دنیای مولکول‌ها جریان‌های فراوانی در حال انجام است. در مقیاس مولکولی، مولکول‌ها مرتبًا از فاز مایع به فاز گازی و بالعکس در رفت و برگشت هستند. در مثال‌های بعدی خواهیم دید که در همه‌ی فرآیندهای تعادلی، این رفتار پویا و دینامیک رفت و برگشت با سرعت یکسان برقرار است.

الف—کاهش ارتفاع ستون جیوه به اندازه‌ی h میلی‌متر به علت پیدایش فشار بخار آب

ب—رفت و برگشت مولکول‌های آب میان فاز مایع و فاز گازی

شکل ۳-۸

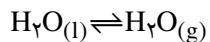
۱—فشار ناشی از ستون جیوه به ارتفاع a میلی‌متر برابر فشار هوا در شرایط آزمایش است. در اینجا این واقعیت را یادآور می‌شویم که در فضای بالای ستون جیوه، خلاً مطلق وجود ندارد، زیرا جیوه نیز به اندازه بسیار کم تبخیر می‌شود. ولی از آنجا که فشار بخار جیوه در دماهای معمولی بسیار کم است، می‌توان فرض کرد که بخار جیوه‌ای در این فضا وجود ندارد و آزمایش تبخیر آب در خلاً انجام می‌گیرد.

۲—تغییر ماده از یک حالت به حالت دیگری را تغییر فاز می‌گویند.

شکل ۴-۸-۱- نمایشی برای مفهوم تعادل دینامیک

(شکل ۴-۸) به نحوی این مفهوم را می‌رساند!). در توصیف این حالت‌ها می‌گویند که در فرآیند تعادلی، در مقیاس ظاهری و مشهود، خواص ماکروسکوپی ثابت هستند، و تغییری در آنها دیده نمی‌شود. ولی در مقیاس مولکولی و به اصطلاح میکروسکوپی، حالت پویا و دینامیک برقرار است، به طوری که هر دو فرآیند رفت و برگشت با سرعت یکسان درحال انجام هستند. قبل آموختید که برای نمایش دادن یک واکنش یا تغییر برگشت‌پذیر از نماد «=>» استفاده می‌کنیم حال اضافه می‌کنیم که برای نمایش واکنش یا تغییر تعادلی که طی آن در شرایط معین و دمای ثابت، سرعت رفت برابر سرعت برگشت است، نماد «=<» را به کار می‌بریم. برای مثال، تغییر تعادلی مورد بحث در آزمایش فوق را به صورت زیر نمایش می‌دهیم^۱ :

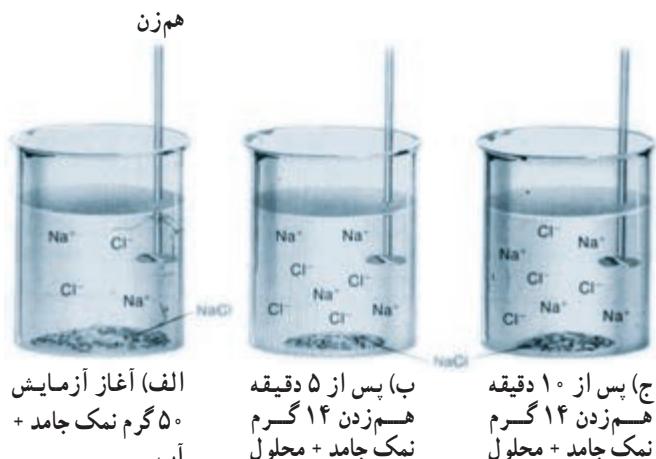

۴-۳-۲- مثالی برای تعادل جامد - محلول: در فصل ۶ با فرآیند حل شدن و توجیه آن از دیدگاه مولکولی آشنا شدید. در آنجا پی بر دید که وقتی یک حبه قند در آب رها می‌شود، میان مولکول‌های قند که در سطح بلور قرار دارند، و مولکول‌های آب مجاور تأثیر متقابل و به عبارتی برهم‌کنش برقرار می‌شود. این برهم‌کنش روی هم رفته به پیدایش جاذبه‌ی قابل توجه میان مولکول‌های قند و آب می‌انجامد، که بر دیگر نیروهای جاذبه موجود میان مولکول‌های قند در شبکه‌ی جامد آن، همچنین میان مولکول‌های H_2O در آب، چیره شده موجب می‌شود که مولکول‌های قند یکی پس از دیگری از بلور قند کنده شده و در بین مولکول‌های آب پراکنده شوند.

در مورد حل شدن برخی جامد‌های یونی مانند سدیم کلرید در آب نیز به اثر جاذبه مولکول‌های قطبی آب بریون‌های مثبت و منفی تشکیل دهنده‌ی شبکه بلور اشاره شده است. در این مبحث حل شدن مواد در حلال‌ها را از دید فرآیندهای برگشت‌پذیر و پیدایش حالت تعادلی بررسی می‌کنیم.

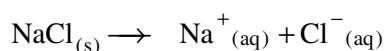
فرض کنید در دمای اتاق، مقدار زیادی نمک را (مثلاً ۵۰ گرم) به یک بشر محتوی ۱۰۰ میلی‌لیتر آب می‌افزاییم (شکل ۴-۸-۵-الف). سدیم کلرید آغاز به حل شدن می‌کند، و به تدریج از مقدار نمک موجود در ته ظرف کاسته می‌شود. با هم‌زدن‌های متوالی متوجه می‌شویم که در ابتدا سرعت حل شدن نمک زیاد است ولی به تدریج از میزان آن کاسته می‌شود تا اینکه پس از ۵ دقیقه هم‌زدن، فقط ۱۴ گرم نمک جامد در ته ظرف باقی می‌ماند (شکل ۴-۸-۵-ب). هم‌زدن را ۵ دقیقه دیگر ادامه می‌دهیم. می‌بینیم که مقدار نمک جامد همچنان ثابت و برابر ۱۴ گرم است (شکل ۴-۸-۵-ج). بنابراین در اینجا به محلول سیر شده‌ای از نمک‌طعم می‌رسیم که در مجاورت مقداری نمک جامد قرار دارد. می‌توان این پدیده برقراری تعادل میان محلول سیر شده و نمک جامد آن را از دید دو فرآیند رقیب توضیح داد که یکی حل شدن و دیگری متابولر شدن است.

۱- منظور از علامت (g) که برای H_2O نوشته شده، اشاره به حالت گازی آن (g) از Gaseous به معنی گازی) و منظور از علامت l که برای H_2O نوشته شده، اشاره به حالت مایع آب است (l از Liquid به معنی مایع). بنابراین می‌توان معادله‌ی مزبور را به صورت (گازی) $\text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons$ (مایع) H_2O نوشت. ذکر علامتها لاتین برای آماده‌سازی اولیه جهت استفاده از مأخذ خارجی است.

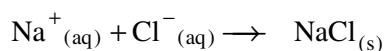

شکل ۵-۸- حل شدن نمک در آب و تشکیل محلول سیرشده

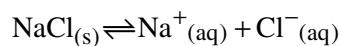
در آغاز آزمایش فرآیند حل شدن و حرکت یون‌ها اغلب در یک جهت و از سوی شبکه بلور نمک به سوی محلول است.^۱

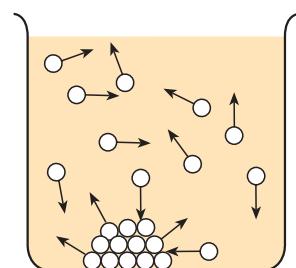
با افزایش تعداد یون‌های $\text{Na}^+_{(aq)}$ و $\text{Cl}^-_{(aq)}$ در محلول، فرآیند متبلور شدن (فرآیند معکوس) نیز رخ می‌دهد. یون‌های مزبور که در حال جنبش و جابه‌جایی هستند، بر اثر برخورد با سطح شبکه بلور موجود در ظرف، جذب آن شده و مسیر معادله‌ی زیر را طی می‌کنند.

سرانجام، حالتی از تعادل دینامیک برقار می‌شود که در آن سرعت هر دو فرآیند یکسان می‌شود. معادله زیر نمایشی برای شرایط تعادلی جدید است :

فرآیند حل شدن سدیم کلرید در آب، مثالی برای حل شدن سایر جامدات یونی در آب است، و کم و بیش برای حل شدن انواع جامدات در حلال هاست. شکل ۶-۸ نمایشی برای شرایط تعادلی حل شدن یک جامد مولکولی در حلال است (مانند قند در آب). هر زمان سرعت حل شدن یک ماده‌ی جامد با سرعت متبلور شدن آن ماده یکسان شود، محلول سیر شده‌ای به دست می‌آید که در دمای آزمایش، مقدار بیشتری از ماده‌ی جامد مزبور در آن حل نخواهد شد. با این شرح می‌توان گفت فرآیند تعادل میان ماده جامد و ذره‌های حل شده آن را از دید مولکولی، می‌توان مانند تعادل برقار شده میان مایع و بخار آن در یک ظرف بسته پنداشت.

شکل ۶-۸- حرکت ذره‌های ماده‌ی حل شده در محلولی که دارای ماده‌ی حل شده مازاد است.

۴-۸- تعادل‌های شیمیایی

مثال‌های قبلی ما درباره‌ی تعادل، اغلب ماهیّت فیزیکی داشت و شامل تغییر شیمیایی محسوسی

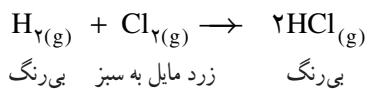
۱- منظور از $\text{Cl}^-_{(aq)}$ یون آبی^۲ و به عبارتی یون کلرید آب پوشیده است (تعدادی مولکول‌های آب آن را احاطه کرده‌اند). از aq به معنی آبی است. Aqua در زبان لاتین به معنی آب است. منظور از علامت s نیز، اشاره به حالت جامد نمک است (s از Solid به معنی جامد).

نیز رسیدن به یک حالت تعادلی است که طی آن در دمای ثابت، غلظت همهٔ مواد واکنش‌دهنده و محصول‌های عمل، با مرور زمان تغییر نمی‌کند.

در هر شرایط تعادلی معین، هیچ‌یک از مواد شرکت‌کننده در واکنش، از محیط عمل خارج نشده یا چیزی به آن‌ها اضافه نمی‌شود. به مثال‌های زیر توجه کنید:

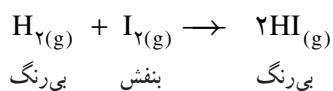
۱-۴-۸- واکنش تعادلی I_2 ، H_2 و HI (مثالی برای تعادل شیمیایی گاز- گاز):

در برخی حالت‌ها مانند واکنش میان مولکول‌های H_2 و مولکول‌های Cl_2 که به پیدایش مولکول‌های HCl می‌انجامد، غلظت مواد اولیه H_2 و Cl_2 پس از رسیدن واکنش به حالت تعادل فوق العاده کم و ممکن است قابل سنجش نباشد (این غلظت تقریباً در حد صفر است). در این موارد می‌گوییم که واکنش تا مرز کامل شدن پیش می‌رود. برای نشان دادن یک طرفه بودن این‌گونه واکنش‌ها، از یک پیکان در معادله:

استفاده می‌کنیم.

بر عکس، در واکنش میان H_2 و I_2 در حالت گازی، غلظت‌های مواد اولیه و محصولات عمل، هنگام برقراری تعادل، قابل توجه و قابل اندازه‌گیری است.

هنگامی که بخارهای بنفس رنگ I_2 با گاز بی‌رنگ H_2 مخلوط شوند، HI پدید می‌آید. با پیشرفت واکنش، برخلاف مثال قبلی، به محصول بی‌رنگ نمی‌رسیم. چیزی که دیده می‌شود، گازی به رنگ بنفس کمرنگ است که شدت رنگ آن پس از مدتی، در دمای آزمایش ثابت مانده و به مرور زمان تغییر نمی‌کند. برای توجیه این پدیده باید گفت که در اینجا حالت تعادل دینامیک برقرار شده، به‌طوری که سرعت واکنش مستقیم میان H_2 و I_2 برابر سرعت واکنش معکوس میان مولکول‌های HI است که به پیدایش مجدد H_2 و I_2 بنفس رنگ منجر می‌شود. بنابراین غلظت هر سه ماده H_2 ، I_2 و HI ثابت می‌ماند و چون غلظت I_2 در مخلوط تعادلی کم است، از این‌رو این مخلوط به رنگ بنفس کمرنگ در می‌آید.

۱-۸-۴-۲- تعادل N_2O_4 - NO_2 (مثال دیگری برای تعادل شیمیایی گاز- گاز):

یک مثال آزمایشگاهی معروف برای بررسی تعادل شیمیایی، اجرای آزمایش ساده‌ی برقراری تعادل میان گازهای نیتروژن دیوکسید (خرمایی رنگ) و دی‌نیتروژن تتروکسید (بی‌رنگ) است. می‌دانیم که از ریختن چند قطره نیتریک اسید غلیظ بر تکه‌ای از فلز مس، گاز خرمایی رنگ با بوی تند پدید می‌آید که قسمت عمده‌ی آن NO_2 است.

آزمایش اول: مقدار یکسان از گاز خرمایی رنگ نامبرده را در دو حباب وارد می‌کنیم و

الف) در آب بیخ

ب) در آب جوش

شكل ۷-۸- وضعیت تعادل میان N_2O_4 و NO_2 بستگی به دما دارد.

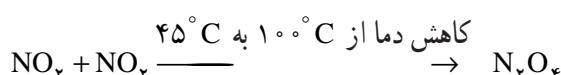
دهانه‌ی آن‌ها را جوش می‌دهیم یا با درپوش لاستیکی می‌بندیم. یکی از دو حباب را در آب بخ (شکل ۷-۸-الف) و حباب دیگر را با رعایت نکات اینمی در آب جوش (شکل ۷-۸-ب) فرو می‌بریم. پس از چند لحظه می‌بینیم که گاز حباب شکل ۷-۸-الف که در آب بخ است خیلی کم‌رنگ می‌شود، درحالی که گاز حباب شکل ۷-۸-ب پررنگ‌تر شده و به رنگ قرمز قهوه‌ای درمی‌آید.

آزمایش نشان می‌دهد که حباب سرد و کم‌رنگ بیش‌تر محتوی مولکول‌های N_2O_4 ، و حباب گرم و پررنگ بیش‌تر شامل مولکول‌های NO_2 است.

آزمایش دوم: دو حباب کم‌رنگ و پررنگ را ناگهان در آب ولرم (متلاً 45°C) وارد می‌کنیم. دیده می‌شود که هر دو حباب تغییر رنگ داده، به‌طوری که به رنگ میانه و ثابتی می‌رسند. در اینجا حباب شکل ۷-۸-الف که کم‌رنگ بود، اندکی رنگین‌تر می‌شود، و این نشانه‌ای از انجام واکنش شیمیایی است. در این واکنش تعدادی از مولکول‌های بی‌رنگ N_2O_4 با افزایش دما، تجزیه شده و مولکول‌های خرمایی رنگ NO_2 را پدید می‌آورند (شکل ۸-۸).

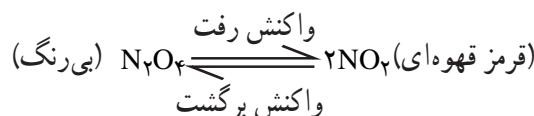

حباب شکل ۷-۸-ب که پررنگ بود، اندکی کم‌رنگ می‌شود، و این نشانه آن است که در این حباب نیز واکنش شیمیایی روی داده است، به‌طوری که تعدادی از مولکول‌های خرمایی رنگ NO_2 با یکدیگر پیوند یافته و مولکول‌های بی‌رنگ N_2O_4 پدید آورده‌اند.

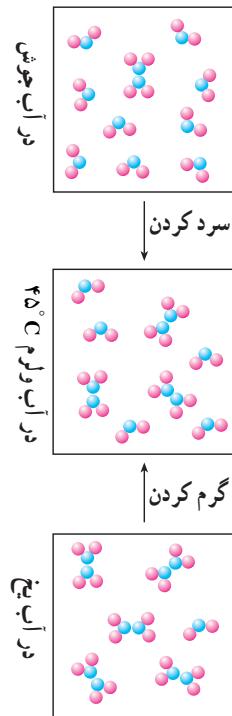

چون هر دو حباب شکل‌های ۷-۸-الف و ب در شرایط جدید آب نیم گرم به رنگ خرمایی روشن و میانه‌ای هستند، حدس می‌زنیم که هیچ‌یک از واکنش‌های فوق به‌طور کامل پیش نرفته و در هر دو مورد، مخلوطی از مولکول‌های NO_2 و N_2O_4 وجود دارد. آزمایش نشان می‌دهد که پررنگ شدن حباب شکل ۷-۸-الف و کم‌رنگ شدن حباب شکل ۷-۸-ب آنقدر ادامه می‌یابد تا سرانجام رنگ هر دو حباب یکسان می‌شود که خود نشانه‌ای از یکسان شدن غلظت NO_2 در هر دو حباب است.

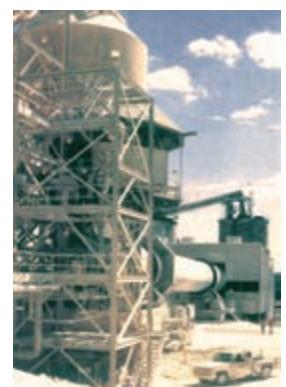
چنین آزمایشی می‌رساند که امکان پیشرفت واکنش تجزیه برای مولکول‌های N_2O_4 و ترکیب برای مولکول‌های NO_2 در هر دو حباب وجود دارد، و عملاً هر یک از این دو حباب ظرف بسته‌ای است که در آن تعادل شیمیایی زیر برقرار است :

می‌دانیم که افزایش دما باعث زیاد شدن سرعت واکنش‌ها می‌شود. برای مثال، بالا رفتن دما از صفر تا 45°C موجب افزایش سرعت هر دو واکنش رفت و برگشت می‌شود. علت پررنگ شدن گاز را نیز در این می‌دانیم که ابتدا سرعت تفکیک N_2O_4 و تشکیل مولکول‌های NO_2 بیش از

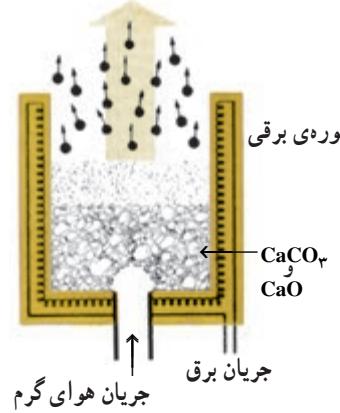

شکل ۸-۸-۸-می‌توان از طریق گرم کردن و تجزیه مولکول‌های بیش‌تری از N_2O_4 و یا سرد کردن و ترکیب مولکول‌های بیش‌تری از NO_2 با یکدیگر به یک حالت تعادلی معینی دسترسی پیدا کرد.

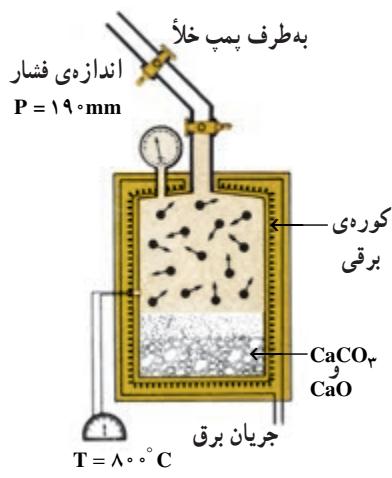

شکل ۸-۹-یک کارخانه مدرن آهک پزی: کوره مدرن تبدیل سنگ آهک به آهک در صنایع شیمیایی از اهمیت فراوانی برخوردار است. این ماده ارزان‌ترین باز به شمار می‌رود. در تهیه‌ی بسیاری از مواد شیمیایی، هم چنین تهیه‌ی مصالح ساختمانی، از جمله سیمان و شیشه به کار می‌رود. واکنش تهیه‌ی آن در دمای بالا و در کوره‌ی چرخان بزرگی انجام می‌گیرد که ابعاد آن ممکن است به 15° متر و قطر ۵ متر برسد.

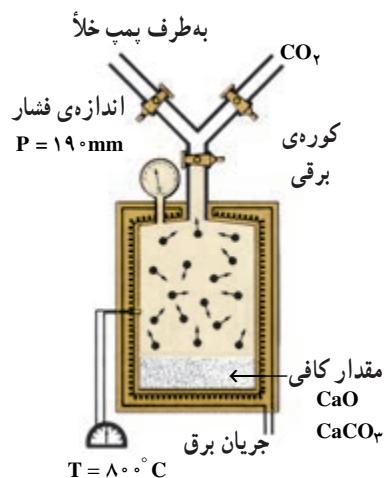
کربن دیوکسید

الف - شمایی از یک کوره تحقیقاتی آهک پزی

ب - فشار از صفر تا 190 mm افزایش یافته و حالت تعادلی برقرار شده است.

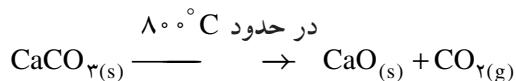

ج - فشار از 400 mm تا 190 mm کاهش یافته و حالت تعادلی برقرار شده است.

شکل ۸-۱۰

سرعت عمل برگشت است. این امر غلظت نسبی NO_2 را به تدریج افزایش می‌دهد و برخورد مؤثر بین مولکول‌های NO_2 را بیشتر می‌کند. درنتیجه به تدریج بر سرعت عمل برگشت نیز افروده می‌شود. سرانجام لحظه‌ای فرا می‌رسد که هر دو سرعت در دمای بالاتر مجددًا یکسان می‌شوند. در این شرایط، تعادل جدیدی برقرار شده و تغییر رنگ متوقف می‌شود.

۴-۳-۸- تعادل جامد - گاز (مثالی برای یک تعادل شیمیایی ناهمگن^۱): همگی با آهک آشنا هستیم. آهک را از حرارت دادن سنگ آهک (کلسیم کربنات) در کوره‌های سرباز تهیه می‌کنند.

هرگاه طرح کوره طوری باشد که امکان خروج سریع گاز از لابه‌لای توده‌های سنگ آهک فراهم شود، واکنش به طور تقریباً کامل و یک طرفه پیش می‌رود و بخش اعظم کلسیم کربنات به کلسیم اکسید تبدیل می‌شود. شکل ۸-۹ نمایی از یک کارخانه‌ی مدرن تبدیل سنگ آهک به آهک را نشان می‌دهد.

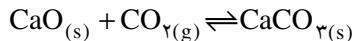
برای رسیدن به مفهوم تعادل دینامیک در این مورد، موضوع را طی چند مرحله به شرح زیر بررسی می‌کنیم.

الف: شکل ۸-۱۰-الف شمایی از یک کوره تحقیقاتی آهک پزی را نشان می‌دهد. این کوره سرباز است. بنابراین حالت تعادل در آن برقرار نمی‌شود. هوای گرم فشرده را از پایین کوره می‌دمند، تا گاز CO_2 سریع‌تر از محیط واکنش خارج شود و فرصت ترکیب مجدد را با CaO نداشته باشد. دمای کوره در حدود 800°C است.

ب: حال کلسیم کربنات را در ظرف سربسته مجهز به فشارسنج قرار می‌دهیم. ابتدا هوای درون ظرف را تخلیه می‌کنیم. سپس این ظرف را تا حدود 800°C حرارت می‌دهیم و دما را در این شرایط ثابت نگه می‌داریم. واکنش تجزیه مطابق معادله‌ی $\text{CaCO}_3 \rightarrow \text{CaO} + \text{CO}_2$ آغاز گشته و فشار گاز که ابتدا صفر بود، به تدریج بالا می‌رود تا سرانجام در 190°C میلی‌متر جیوه ثابت می‌ماند (شکل ۸-۱۰-ب). در این ظرف سربسته و شرایط نامبرده، چون تغییری در خواص ماکروسکوپی مشاهده نمی‌شود (فشار که قابل اندازه‌گیری است، ثابت می‌ماند)، می‌گوییم تعادل برقرار شده است. ج: برای اطمینان یافتن از قضاوت خود درباره‌ی برقراری حالت تعادلی، واکنش را در جهت عکس شروع می‌کنیم. ابتدا مطابق شکل ۸-۱۰-ج، مقدار کافی CaO درون ظرف قرار می‌دهیم. هوای درون ظرف را تخلیه می‌کنیم و به جای آن گاز CO_2 با فشار نسبتاً بالا که در حدود 400°C میلی‌متر است، وارد می‌کنیم (توجه شود که این مقدار فشار از 190°C میلی‌متر جیوه که مربوط به حالت

۱- آنگونه تعادل شیمیایی که همه‌ی مواد شرکت‌کننده در آن در یک فاز هستند، تعادل همگن نام دارد. مانند تعادل $\text{H}_2(g) + \text{I}_2(g) \rightleftharpoons 2\text{HI}(g)$ که همه‌ی مواد شرکت‌کننده در آن گازی شکل هستند. در اینجا با یک تعادل ناهمگن سروکار داریم که شامل دو فاز جامد و گازی است. قبل از نیز در تعادل‌های فیزیکی، با مواردی از تعادل‌های ناهمگن آشنا شدیم که شامل تغییر حالت بودند، مانند تعادل «مایع - بخار».

تعادلی قبلی است، خیلی بالاتر است). دما را تا 80°C بالا می‌بریم. در اینجا می‌بینیم که فشار گاز به تدریج کاهش می‌یابد تا سرانجام در 19°C میلی‌متر جیوه متوقف می‌شود. کاهش فشار گاز دلیل بر مصرف مقداری CO_2 و ترکیب شدن آن با CaO است. متوقف شدن بعدی آن نیز نشانه‌ای از رسیدن به حالت تعادل است.

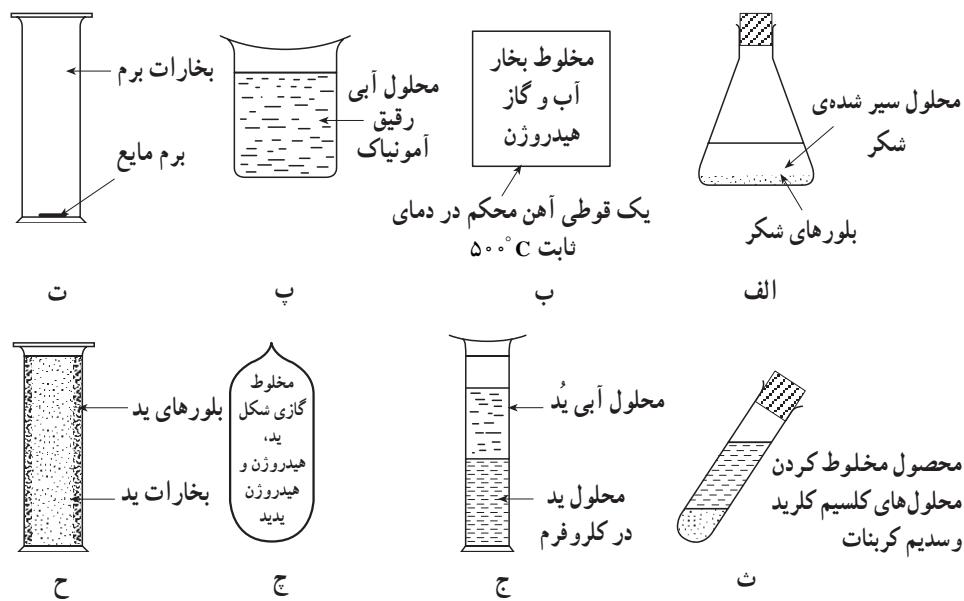
بدینسان می‌بینیم که از هر طرف شروع کیم، به نتیجه یکسان و فشار ثابت گاز می‌رسیم. یعنی به شرایطی که در مقیاس ماکروسکوپی اثری از تغییر در آن مشاهده نمی‌شود. به همین دلیل می‌گوییم که حالت تعادلی برقرار شده است.

نتیجه‌ای که از مجموع مثال‌های گوناگون مربوط به تعادل‌های شیمیایی می‌گیریم آن است که برای واکنش‌های شیمیایی به همان گونه که در مورد تعادل‌های فیزیکی دیدیم، هنگامی که حالت تعادلی برقرار می‌شود، باز هم اعمال میکروسکوپی ادامه می‌یابند، ولی این اعمال چنان توازنی دارند که موجب تغییرهای ماکروسکوپی نمی‌شوند.

فعالیت ۸-۱: شکل‌های ۱۱-۸ را که نمایشگر مثال‌های گوناگون حالت‌های تعادلی است،

بررسی کرده، در هر مورد :

- الف) فرآیندهای رفت و برگشت تشکیل دهنده تعادل دینامیک را مشخص کنید.
- ب) خواص ماکروسکوپی ثابت را مشخص کنید.

شکل ۱۱-۸ - تمرین برای بررسی حالت‌های گوناگون تعادل

۸-۵ - عوامل مؤثر بر وضعیت یک تعادل

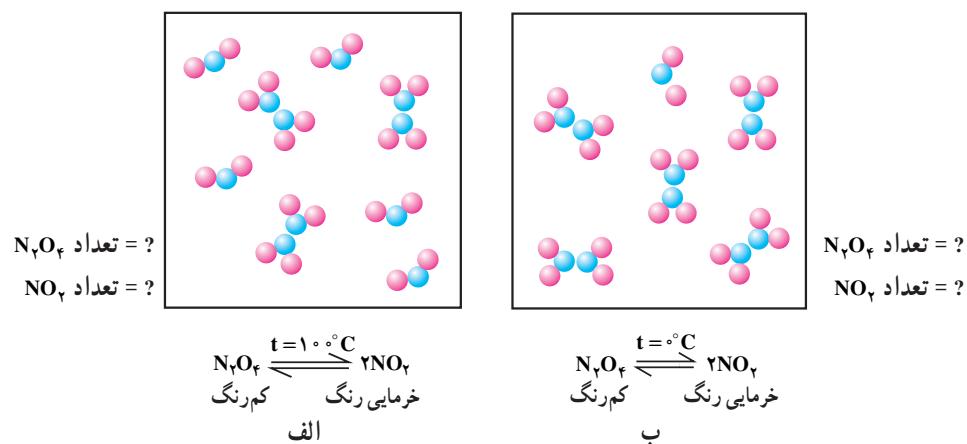
وضعیت تعادل به وسیله‌ی شرایطی همچون دما، غلظت و فشار که بر آن تعادل حاکم هستند، مشخص می‌شود. هنگامی که هر یک از این شرایط تغییر کند، تعادل به هم می‌خورد و یک وضعیت تعادلی جدید برقرار می‌شود که در آن شرایط جدیدی حاکم است. برای مثال، غلظت و فشار هر یک

از مواد شرکت‌کننده در تعادل مقدار جدیدی به خود می‌گیرند.

از آنجا که تعادل شیمیایی، تعادلی پویا و دینامیک است، باید نسبت به شرایط حاکم بر واکنش حساس باشد و به ازای تغییر هر یک از آن شرایط از خود عکس العمل نشان دهد. فکر می‌کنید چه عواملی می‌تواند روی وضعیت تعادل اثر کند؟ دما، غلظت و فشار عوامل اصلی هستند که بر سرعت واکنش تأثیر دارند. می‌دانیم تعادل هنگامی حاصل می‌شود که سرعت واکنش‌های رفت و برگشت با هم برابر شود. پس هر عاملی که سرعت یکی از واکنش‌های رفت یا برگشت را تغییر دهد، می‌تواند بر وضعیت تعادل اثر بگذارد و آن را به سمت راست یا چپ جابه‌جا کند. منظور از جابه‌جایی تعادل به سمت چپ، افزایش غلظت مواد اولیه است.

۱-۸-۵-۱ اثر تغییر دما بر وضعیت تعادل: در آزمایش تعادل $\text{N}_2\text{O}_4 \rightleftharpoons 2\text{NO}_2$ مطابق

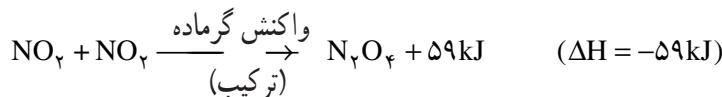
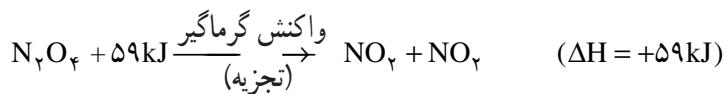
شکل ۱-۸-۷-ب، دیدیم که ظرف محتوی مخلوط تعادلی در صفر درجه خیلی کم رنگ است. این واقعیت می‌رساند که این ظرف در این شرایط محتوی مقدار زیادی مولکول‌های بی‌رنگ N_2O_4 و مقدار کمی مولکول‌های خرمایی رنگ NO_2 است. با افزایش تدریجی دما تا 100°C ، بر سرّت رنگ خرمایی افزوده می‌شود. ثابت شدن دما در این درجه نیز موجب ثابت شدن شدت رنگ خرمایی می‌شود و این به معنی ثابت شدن یک خاصیت مهم ماکروسکوپی است. این تغییر نشان می‌دهد که افزایش دما تعادل را در جهت تشکیل مقدار بیشتری NO_2 جابه‌جا می‌کند. بجاست که دو تعادل مزبور را که در آب 0°C و آب 100°C برقرار شده بود، به دو وضعیت و دو شکل زیر نمایش دهیم (شکل‌های ۱۲-۸-الف و ب).

شکل ۱۲-۸ - نمایش تعادل بین NO_2 و N_2O_4 در دو دمای متفاوت

- بررسی تعادل $\text{N}_2\text{O}_4 \rightleftharpoons 2\text{NO}_2$ از دید انرژی واکنش: واکنش $\text{N}_2\text{O}_4 \rightleftharpoons 2\text{NO}_2$ با

افزایش دما به سمت راست و با کاهش دما به سمت چپ جابه‌جا می‌شود. با توجه به آموخته‌های قبلی در فصل‌های ۵ و ۷، هرگاه گرمای واکنش رفت یا برگشت را به روش مناسب بسنجدیم و مقدار آن را مانند یک کمیت در معادله‌ی شیمیایی وارد کنیم، خواهیم داشت:

در واکنش رفت یک مول از مولکول‌های N_2O_4 با صرف ۵۹ کیلوژول انرژی می‌توانند به دو مول مولکول‌های NO_2 تجزیه شوند. این انرژی برای شکستن پیوند کووالانسی یگانه در مولکول‌های $ON:NO_2$ و تبدیل آن‌ها به مولکول‌های NO_2 به مصرف می‌رسد. در واکنش برگشت نیز دو مول از مولکول‌های NO_2 می‌توانند با یکدیگر ترکیب شوند و یک مول از مولکول‌های $ON:NO_2$ پدید آورند، که طی این واکنش ۵۹ کیلوژول انرژی از تشکیل پیوند کووالانسی یاد شده میان اتم‌های نیتروژن مورد اشاره آزاد می‌شود. نتیجه‌ی مهمی که از این آزمایش و آزمایش‌های تعادلی مشابه می‌گیریم آن است، که در یک تعادل که قاعدتاً واکنش رفت آن گرمایی و دیگری گرماده است، هرگاه دما را بالا ببریم، تعادل در جهت واکنش گرمایی جابه‌جا می‌شود تا در مقام مصرف کردن گرمای تحمیل شده برآید و هرگاه دما را پایین بیاوریم (مخلوط واکنش را سرد کنیم)، تعادل در جهت واکنش گرماده جابه‌جا می‌شود تا در صدد جبران گرمای از دست رفته باشد. در پایان خاطرنشان می‌سازیم که مطابق قرارداد، هرگاه معادله‌ی تعادل به صورت زیر نوشته شود :

منظور آن است که واکنش رفت گرمایی بوده و ۵۹ کیلوژول انرژی مصرف می‌کند. بدیهی است که واکنش برگشت عکس این شرایط را دارد.

۲-۸-۱- اثر تغییر غلظت بر وضعیت تعادل

مثال ۱- اثر تغییر غلظت بر تعادل به صورت محلول در آب: برای بررسی اثر غلظت بر تعادل، بجاست که از یک واکنش تعادلی ساده قابل انجام در آزمایشگاه استفاده کنیم. یون‌های آهن (III) معروف به یون فریک (Fe^{3+}) با یون‌های تیوسیانات (SCN^-) در محیط آبی واکنش تعادلی زیر را با یکدیگر دارند :

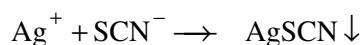
یون آهن (III) را می‌توان از حل کردن آهن (III) کلرید در آب فراهم کرد. یون تیوسیانات نیز از حل کردن پتابسیم تیوسیانات، $KSCN$ ، یا آمونیم تیوسیانات، NH_4SCN ، در آب به دست می‌آید. تنها جزء رنگین شرکت‌کننده در تعادل که به شدت رنگین است، یون تیوسیانات آهن (III) است. بنابراین، زیاد شدن شدت رنگ محلول را نشانه‌ای از افزایش غلظت این یون می‌دانیم. شکل

۲-۸-۱۳- الف چهار بشر را نشان می‌دهد.

ظرف سمت راست شامل اندکی از یون‌های Fe^{3+} و SCN^- بوده است. این یون‌ها مطابق معادله فوق حالت تعادلی به وجود آورده و رنگ قرمز قهوه‌ای کمرنگی پدید آورده‌اند. در ظرف دوم از سمت راست تصویر، مقدار اضافی از یون‌های بی‌رنگ SCN^- افزوده‌ایم، محلول تعادلی به رنگ

قرمز پررنگ درآمده است. افزایش شدت رنگ در اینجا نشانی از جابه‌جا شدن تعادل به سمت راست و افزایش غلظت FeSCN^{2+} رنگین است. در ظرف سوم از سمت راست تصویر، مقدار اضافی از یون‌های Fe^{3+} افزوده‌ایم. باز هم مخلوط تعادلی به رنگ قرمز پررنگ درآمده است. تا اینجا به این نتیجه می‌رسیم که افزایش غلظت SCN^- و یا افزایش غلظت Fe^{3+} باعث برهم زدن تعادل و افزایش سرعت واکنش چپ به راست برای یک مدت کوتاه، و سپس رسیدن به تعادل جدید و رنگ جدید است که غلظت محصول عمل در آن بیشتر است.

در ظرف چهارم که در سمت چپ تصویر شکل الف است، مقداری نقره نیترات ریخته شده است تا از غلظت یون‌های SCN^- کاسته شود. می‌دانیم که یون‌های تیوسیانات با یون‌های نقره رسوب سفید نقره تیوسیانات پدید می‌آورند.

در این آزمایش می‌بینیم که محلول تقریباً بی‌رنگ می‌شود، که خود نشانی از جابه‌جا شدن تعادل قبلی به سمت چپ است.

به عبارت دیگر، یون‌های قرمز رنگ FeSCN^{2+} که قبلاً در محلول تعادلی وجود داشتند، به نسبت زیادی به یون‌های بی‌رنگ SCN^- و زرد رنگ Fe^{3+} تجزیه شدند تا در مقام جبران کمبود یون‌های SCN^- مصرف شده به وسیله‌ی Ag^+ برآیند.

الف) افزایش غلظت هریک از یون‌های واکنش دهنده موجب افزایش غلظت محصول رنگین و پررنگ شدن محلول تعادلی می‌شود. کاهش غلظت این یون‌ها اثر عکس دارد.

ب) افزایش دما موجب کاهش غلظت محصول رنگین و کم رنگ شدن محلول تعادلی می‌شود.

شکل ۱۳-۸

مجموعه آزمایش‌های شکل ۱۳-۸-الف می‌رسانند که هرگاه غلظت مواد اولیه را افزایش دهیم، تعادل به سمت راست جابه‌جا می‌شود و بر غلظت محصولات افزوده می‌شود و هرگاه آن‌ها را کاهش دهیم، تعادل به سمت چپ جابه‌جا می‌شود تا به نحوی کمبود حاصل را جبران کند.

پرسش ۱-۸: درباره‌ی اثر تغییر دما بر واکنش تعادلی ($\text{Fe}^{3+} - \text{SCN}^-$): مقداری نمک پتاسیم تیوسیانات و آهن (III) کلرید را در آب مقطمر حل کرده، آن را در دو لوله آزمایش می‌ریزیم. در هر دو لوله یک تعادل شامل محلول رنگینی با شدت یکسان خواهیم داشت. آنگاه یکی از آن دو لوله را مطابق شکل ۱۳-۸-ب در آب یخ و دیگری را در آب گرم قرار می‌دهیم. می‌بینیم که مخلوط تعادلی در آب یخ قرمز پررنگ می‌شود. این فرآیند را توجیه کنید.

مثال ۲- اثر تغییر غلظت بر سیستم گازی: می‌توان مثال قبلی تعادل $\text{HI} \rightleftharpoons \text{H}_2 + \text{I}_2$ را از نظر نقش تغییر غلظت مورد مطالعه قرار داد. در اینجا همه مواد شرکت کننده در واکنش در دمای آزمایش (مثلاً 425°C) گازی شکل هستند. هرگاه بر این سیستم گازی که بنفس رنگ است، از خارج مقداری گاز هیدروژن وارد کنیم، ملاحظه خواهیم کرد که از شدت رنگ بنفس کاسته شده و سپس پایدار می‌ماند. تغییر مزبور در خواص ماکروسکوپی حاکی از کاهش غلظت I_2 و افزایش غلظت HI است. این واقعیت می‌رساند که تعادل مزبور برای چند لحظه به هم خورده و بر سرعت واکنش رفت افزوده شده است. با افزایش غلظت مولکول‌های HI ، احتمال تجزیه آن و انجام گرفتن واکنش برگشت نیز بیشتر می‌شود. درنتیجه بر سرعت واکنش برگشت اضافه شده تا اینکه یک تعادل

با وضعیت تازه و غلظت‌های جدید فراهم می‌شود. در این تعادل، غلظت مولکول‌های HI بیشتر است. هرگاه آزمایش را مجدداً تکرار کنیم و به جای گاز هیدروژن (H_2), بر غلظت بخارات ید (I_2) بیفزاییم، باز هم خواهیم دید که وضعیت تعادل به هم خورده و در جهت تشکیل مقدار بیشتری از HI پیش می‌رود تا مقداری از بخارات ید اضافه شده را مصرف کند.

پرسش ۸-۲: هرگاه عکس آزمایش‌های مزبور را انجام دهیم و مقدار بیشتری HI در مخلوط تعادلی وارد کنیم، چه تغییری را در خواص ماکروسکوپی و میکروسکوپی آن پیش‌بینی می‌کنید؟

۳-۸-۵-۱) تغییر فشار بر تعادل: چنانچه فشار گاز درون یک مخزن زیاد باشد از متراکم‌تر بودن مولکول‌های گاز در آن مخزن خبر می‌دهد. وقتی مولکول‌های یک گاز در یک مخزن متراکم‌تر باشند، در واحد زمان، ضربه‌های بیشتری بر جدار آن وارد می‌کنند و درنتیجه فشار بیشتری بر جدار ظرف وارد می‌شود. بدین ترتیب می‌توان گفت که در دمای ثابت، فشار یک گاز موجود در یک مخزن با تراکم مولکول‌های گازی و به اصطلاح غلظت گاز مناسب است. به همین دلیل می‌توان استنباط کرد آنچه را که درباره‌ی اثر تغییر غلظت بر جابه‌جایی سیستم تعادلی صدق می‌کند، درباره‌ی تغییر فشار در سیستم‌هایی که شامل گاز هستند، نیز صادق است.

مثال ۳: برای درک این نکته که چگونه تغییر فشار باعث جابه‌جایی تعادل می‌شود، آزمایش زیر را روی سیستم گازی $\text{NO}_2 \rightleftharpoons \text{N}_2\text{O}_4$ انجام می‌دهیم.

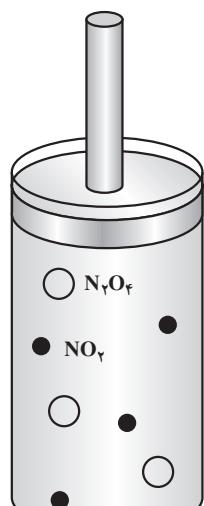
در یک آزمایش مطابق شکل ۸-۱۴-الف، مخلوطی به نسبت ۳ مول N_2O_4 و ۴ مول NO_2 در یک استوانه وجود دارد که شدت رنگ مشخصی دارد. حال با پایین آوردن پیستون و اعمال فشار، حجم گاز را به نصف می‌رسانیم. در ابتدا بر شدت رنگ خرمایی افزوده می‌شود (شکل ۸-۱۴-ب). زیرا همان تعداد مولکول‌های رنگین NO_2 در نصف حجم قبلی متراکم شده‌اند. جالب اینکه پس از گذشت زمان کوتاهی، از شدت رنگ کاسته می‌شود (شکل ۸-۱۴-ج)، و این خود نشانه‌ای از ایجاد تغییر در این سیستم تعادلی است به نحوی که از تعداد مولکول‌های رنگین NO_2 کاسته شده و بر تعداد مولکول‌های بی‌رنگ N_2O_4 افزوده شده است. به عبارت دیگر، افزایش فشار (و یا کاهش حجم همان مقدار گاز) در این مخلوط تعادلی باعث جابه‌جا شدن تعادل $\text{N}_2\text{O}_4 \rightleftharpoons 2\text{NO}_2$ به سمت چپ شده است.

پرسش ۸-۳: مخلوط تعادلی گازهای $\text{NO}_2 - \text{N}_2\text{O}_4$ به رنگ معین را در یک سرنگ شیشه‌ای یا پلاستیکی بزرگ وارد می‌کنیم و دهانه‌ی خروجی آن را محکم می‌بندیم.

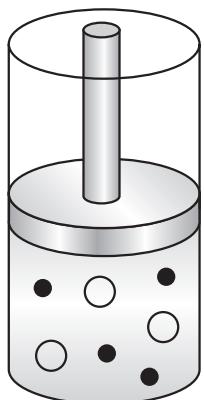
پیستون را به طرف خارج می‌کشیم و حجم مخلوط را تا دو برابر افزایش می‌دهیم (فشار کلی مخلوط گازی را به نصف می‌رسانیم). تغییر رنگ حاصل را پیش‌بینی کرده و آن را از دید مولکولی توجیه کنید.

تجزیه که تغییر حاصل از افزایش فشار بر تعادل گازی $\text{NO}_2 - \text{N}_2\text{O}_4$ را با تغییر حاصل از کاهش فشار بر این تعادل، از دید مولکولی مقایسه کنیم.

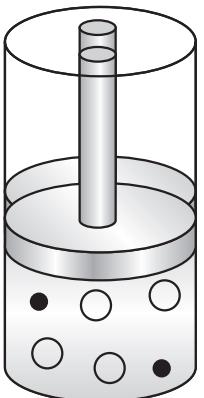
هنگامی که حجم مخلوط تعادلی گازی را از طریق اعمال فشار کاهش دهیم، واکنش تا حدودی در جهت کاهش تعداد کل مولکول‌های گازی پیش می‌رود تا این تعداد با فضای کوچک تحمیل شده مناسب باشد.

الف) تعادل اولیه

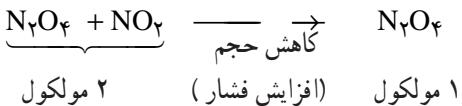

ب) به هم خوردن تعادل

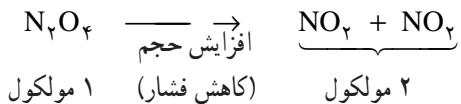

ج) برقرار شدن تعادل جدید

شکل ۸-۱۴

و هرگاه حجم مخلوط تعادلی گازی را از طریق کاهش فشار افزایش دهیم، واکنش تا حدودی در جهت افزایش تعداد کل مولکول‌های گازی پیش می‌رود تا متناسب با فضای بزرگ تحمل شده باشد.

بدیهی است که پس از به هم خوردن سرعت‌ها، جابه‌جایی انجام گرفته و یک تعادل جدید با سرعت‌های رفت و برگشت یکسان برقرار می‌شود.

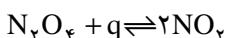
۶-۸- اصل لوشاتلیه

لوشاتلیه داشتمند فرانسوی^۱ با استفاده از یافته‌های حاصل از انواع گوناگون آزمایش‌های مربوط به تغییر وضعیت تعادل دینامیک به نظام جالبی دست یافت. او به کمک این نظام توانست جهت جابه‌جایی وضعیت تعادل را بر اثر تغییر دما، غلظت و فشار پیش‌بینی کند. چون نظام مزبور در موارد شیمیایی و فیزیکی بسیار زیادی صدق کرد، به اصل لوشاتلیه معروف شد. متن اصل لوشاتلیه را می‌توان به صورت زیر نوشت:

اگر بر یک تعادل دینامیک، تغییری تحمل شود، تعادل در جهتی جابه‌جا می‌شود که اثر تغییر تحمل شده را جبران کرده و آن را به حداقل برساند.

برای درک بهتر این بیان به مثال‌های تجربی زیر توجه کنید:

۱-۶-۸- اثر تغییر دما و اصل لوشاتلیه: مخلوط تعادلی $\text{NO}_2 - \text{N}_2\text{O}_4$ را که با آن آشنا هستیم، مثال می‌زنیم. این مخلوط تعادلی در آب سرد کم رنگ و در آب گرم پررنگ است. همان‌طور که می‌دانیم، واکنش رفت گرمایگیر و واکنش برگشت گرماده است.

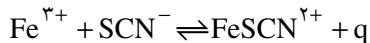

افزایش دما، مطابق اصل لوشاتلیه، تغییری است که بر تعادل تحمل می‌شود. بر اثر آن تعداد بیش‌تری از مولکول‌های N_2O_4 مقداری از انرژی گرمایی داده شده را جهت درهم‌شکستن پیوندهای خود مصرف کرده و به تعداد بیش‌تری از مولکول‌های NO_2 تبدیل می‌شوند. بنابراین، این مخلوط تعادلی مقداری از گرمای تحمیل شده را جذب می‌کند و به سمت راست جابه‌جا می‌شود. پررنگ شدن مخلوط تأییدی بر این جابه‌جایی است.

سرد کردن نیز مفهوم گرفتن گرما را دارد و تعادل باید به‌نحوی تغییر وضعیت دهد تا در مقام جبران گرمای جذب شده و به عبارتی ناپدید شده، برآید.

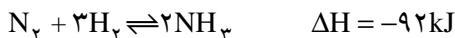
پیوند یافتن تعداد بیش‌تری از مولکول‌های NO_2 و تشکیل مولکول‌های N_2O_4 انرژی گرمایی موردنیاز را فراهم می‌کند. بنابراین، تعادل به‌نسبت بیش‌تری به سمت چپ جابه‌جا می‌شود.

پرسش ۴-۸ : با تعادل زیر آشنا هستید :

می‌دانیم کاهش دمای این تعادل موجب افزایش شدت رنگ قرمز، و افزایش دمای آن باعث کم‌رنگ شدن مخلوط تعادلی می‌شود. این رویدادها را از نظر اصل لوشاتلیه توجیه کنید.

پرسش ۵-۸ : معادله واکنش اصلی تهیه آمونیاک در کارخانه‌ی کود شیمیایی شیراز به قرار زیر است :

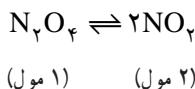

با فرض ثابت بودن سایر شرایط، پیش‌بینی کنید که آیا بالا بردن دما در این تعادل، از نظر اقتصادی به نفع یا به ضرر است؟

۲-۶-۸- اثر تغییر فشار و اصل لوشاتلیه

مثال ۱- تعادل گاز- گاز: کاربرد اصل لوشاتلیه در جابه‌جایی تعادل ناشی از تغییر فشار

تحمیل شده در مورد تعادل :

در بخش ۳-۵-۸ به تفصیل بررسی شد. این تعادل با افزایش فشار به سمت چپ جابه‌جا می‌شود تامقداری از فشار تحمیل شده را بکاهد. چرا؟ بالعکس، این تعادل در صورت کاهش فشار، به سمت راست جابه‌جا می‌شود تا اثر کاهش فشار تحمیل شده را جبران کند. چرا؟

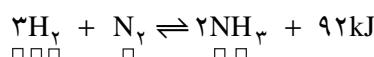
با توجه به آزمایش‌ها و تحلیل‌های گذشته می‌توان به دو قاعده‌ی زیر در مورد تعادل‌های گازی که در آن‌ها تعداد کل مول‌های سمت چپ و راست متفاوت است، دسترسی پیدا کرد.

۱- هنگامی که فشار وارد شده بر یک تعادل گازی کاهش یابد، تعادل در جهتی جابه‌جا

می‌شود که تعداد مول‌های گازی افزایش یابد (در مثال بالا از یک مول به دو مول).

۲- هنگامی که فشار وارد بر یک تعادل گازی افزایش یابد، تعادل طوری جابه‌جا می‌شود که تعداد مول‌های گازی کاهش یابد (در مثال بالا از دو مول به یک مول).

مثال ۲- تعادل مربوط به سنتز گاز آمونیاک برای صنایع کودسازی: این تعادل در مجاورت کاتالیزگر و دمای مناسب، به صورت زیر است :

با توجه به اصل لوشاتلیه :

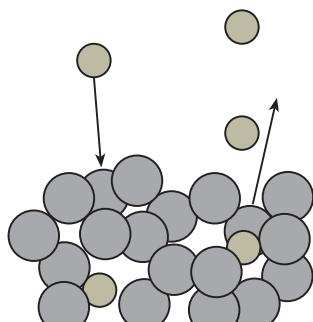
۱- افزایش فشار این تعادل را به کدام سو جابه‌جا می‌کند؟ چرا؟

۲- بدون توجه به سایر عوامل، افزایش دما تعادل را به کدام سو می‌کشاند؟ چرا؟

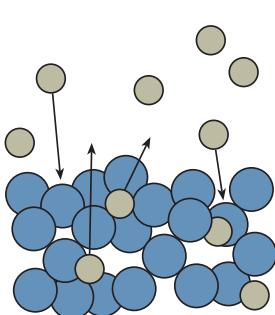
مثال ۳- در تعادل محلول- گاز: در تهیه‌ی نوشابه‌های گازدار، می‌دانیم که هرچه بر فشار

گاز کریں دیوکسید بیفرازیم، به نسبت بیشتری در فاز مایع حل می‌شود. می‌توان افزایش حلالیت یک گاز را به وسیله‌ی فشار، در چارچوب مفاهیم تعادل دینامیک میان مولکول‌های گاز در محلول، و مولکول‌های گاز در فضای بالای آن تفسیر کرد. شکل ۸-۱۵-الف محلول سیرشده به وسیله‌ی یک گاز را در فشار معمولی به نمایش می‌گذارد. سرعت ورود مولکول‌های گاز در محلول برابر

سرعت خروج آن‌ها از محلول است. هرگاه مطابق شکل ۱۵-۸-ب، فشار گاز افزایش یابد، بر سرعت ورود مولکول‌های گاز به محلول افزوده می‌شود، زیرا بخورد این مولکول‌ها با سطح مایع بیش‌تر می‌شود. نتیجه آنکه غلظت گاز در محلول افزایش یافته و تعداد بیش‌تری از مولکول‌های حل شده برای آزاد شدن و خروج از محلول فراهم می‌آیند. بنابراین تعادل جدیدی برقرار می‌شود که در آن هر دو سرعت ورود و خروج یکسان بوده و غلظت گاز در محلول بیش‌تر است.

(الف) در فشار معمولی

(ب) در فشار بیش‌تر

شكل ۱۵-۸- تأثیر افزایش فشار بر تعادل محلول- گاز

مطابق اصل لوشاتلیه، افزایش فشار یک گاز که در تماس با محلول است، نوعی تحمیل بر تعادل موجود به شمار می‌رود. بنابراین وضعیت تعادل در جهتی جابه‌جا می‌شود که از تعداد مولکول‌های گاز موجود در فضای بالای محلول کاسته شود (بخشی از گاز در محلول حل می‌شود).

پرسش ۶-۸: با باز کردن در بطری نوشابه گازدار، حباب‌های فراوانی در محلول پدید می‌آیند که به سرعت به سوی فضای بالای آن صعود می‌کنند. این رویداد را مطابق اصل لوشاتلیه توجیه کنید.

۳-۸-۶- آیا تغییر فشار همیشه وضعیت تعادل را تغییر می‌دهد؟ تعادل $2\text{HI}_{(g)} \rightleftharpoons \text{H}_{2(g)} + \text{I}_{2(g)}$ را که در دمای بالا (مثلاً 425°C) برقرار می‌شود، درنظر می‌گیریم. تعداد کل مول‌های گاز سمت چپ در معادله، برابر تعداد کل مول‌های گاز سمت راست است. بنابراین هرگاه فشار را افزایش یا کاهش دهیم، تعادل به سمت راست یا چپ جابه‌جا نمی‌شود. زیرا از این طریق نمی‌تواند اثر فشار تحمیل شده را کاهش دهد. این مثال و مثال‌های مشابه می‌رسانند که هرگاه تعداد کل مول‌های گازی در دو طرف واکنش تعادلی یکسان باشد، تغییر فشار موجب تغییر وضعیت تعادل نمی‌شود.

۷-۸- اثر کاتالیزگر بر تعادل شیمیایی

در فصل هفتم دیدیم که نقش کاتالیزگر در واکنش‌ها آن است که با فراهم کردن مسیری که نیاز به انرژی فعالسازی کم‌تری دارد، بر سرعت واکنش می‌افزاید و طی کردن راه میان مواد اولیه و محصولات عمل را آسان می‌کند. چون طی کردن همین راه آسان و کم‌انرژی به وسیله‌ی عمل عکس نیز امکان‌پذیر است، از این‌رو سرعت هر دو واکنش رفت و برگشت به یک نسبت افزایش می‌یابد. آزمایش، صحّت این استدلال را تأیید می‌کند.

هرگاه برخی آزمایش‌های تعادل را یک‌بار بدون کاتالیزگر و بار دوم با کاتالیزگر انجام دهیم، می‌بینیم که حالت تعادل در هر دو مورد یکی است و غلظت هر ماده در هردوی آن‌ها یکسان است. کاتالیزگر فقط سرعت رسیدن به حالت تعادل را افزایش می‌دهد.

۸- اهمیت بررسی کمی تعادل‌های شیمیایی

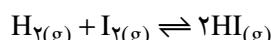
بررسی‌های قبلی درباره تعادل، جنبه کیفی داشت. دانستنی‌هایی که تاکنون به دست آمد، شما را به عنوان افراد آگاه از صنایع شیمیایی تا این حد قادر می‌سازد که به طور کیفی از اصل لوشاتلیه برای پیش‌بینی احتمالات جابه‌جای تعادل و تغییر غلظت مواد در آن استفاده کنید. بدین ترتیب توانایی پاسخ دادن به پرسش‌های مهمی مانند «اثر عواملی همچون تغییر غلظت، فشار و دما چیست؟» و

«چگونه می‌توان واکنش را کنترل کرد و درجهٔ مردنظر پیش برد؟» را پیدا می‌کنید. ولی هنوز نمی‌توانید به پاسخ این سؤال مهم برسید که اگر واکنش آغاز شود، در چه غلظتی از مواد واکنش دهنده و مواد حاصل، واکنش ظاهراً متوقف می‌شود و تعادل برقرار می‌شود.

در این بخش با ابزار مهمی به نام قانون تعادل و ثابت تعادل آشنا خواهید شد که به وسیلهٔ آن می‌توانید به پاسخ سؤال مذبور برسید، و از جدول داده‌های مربوط به ثابت‌های تعادل به دانستنی‌های فراوانی دربارهٔ میزان تأثیر هر یک از عوامل جابه‌جا کننده تعادل دست یابید.

۸-۹ ثابت تعادل

واکنش تعادلی زیر را که پژوهش‌های فراوان کمی دربارهٔ آن انجام گرفته، درنظر می‌گیریم.

جدول ۸-۱ نتیجهٔ یکی از این پژوهش‌ها را نشان می‌دهد. داده‌های این جدول مربوط به غلظت‌های تعادلی هیدروژن، ید و هیدروژن یدید است که از سه حالت تعادلی گوناگون به دست آمده است. آزمایش‌های مربوط به این حالت‌های تعادلی در ظرف سربسته و در دمای $45^{\circ}C$ انجام گرفته است. غلظت‌ها در هر مورد به صورت مول بر لیتر بیان شده که با نماد [] مشخص شده است.

جدول ۸-۱ - غلظت‌های تعادلی مواد و ثابت‌های تعادل مربوط به سه آزمایش در دمای ثابت $45^{\circ}C$

ثابت تعادل	هنگام برقراری تعادل				لحظه‌ی آغاز	
	$\frac{[H]}{[H_2][I_2]} = K$	HI	I_2	H_2	I_2	H_2
	لیتر/مول	لیتر/مول	لیتر/مول	لیتر/مول	لیتر/مول	لیتر/مول
۵۰/۶	۰/۹۴۴	۰/۰۲	۰/۸۸	۰/۵۰	۱/۳۵	آزمایش ۱
۵۰/۷	۱/۵۷	۰/۰۹	۰/۵۴	۰/۸۸	۱/۳۵	آزمایش ۲
۵۱/۲	۲/۲۵	۰/۴۳	۰/۲۳	۱/۶۱	۱/۳۵	آزمایش ۳
۵۰/۸						میانگین

ستون‌های اول و دوم غلظت مواد اولیه را در لحظه‌ی آغاز و پیش از شروع بر هم کنش‌ها نشان می‌دهد. ستون‌های سوم، چهارم و پنجم شامل غلظت هر یک از مواد H_2 , I_2 و HI پس از برقراری تعادل است. بررسی دقیق این جدول چند نکتهٔ زیر را می‌رساند:

۱- در این آزمایش‌ها مقدار ثابتی از هیدروژن و مقادیر متغیری از ید گرماداده شده است.

داده‌های آزمایشی نشان می‌دهند که هر چه برعکس غلظت یکی از مواد اولیه (I_2) افزوده شود، واکنش به سمت راست جابه‌جا شده، و بر غلظت محصول عمل (HI) اضافه می‌شود (اصل لوشتاتیه).

۲- هرگاه مطابق داده‌های آخرین ستون که زیرعنوان «ثابت تعادل» معرفی شده است، غلظت

مولی محصولات عمل و مواد اولیه را در کسر $\frac{[H]}{[H_2][I]}$ جایگزین کنیم، در دمای ثابت و در همهی

احوال، کم و بیش به عدد ثابت $50/8$ می‌رسیم. بنابراین، می‌توان نوشت:

$$\frac{[H]}{[H_2][I]} = 50/8 = K \quad (\text{ثابت تعادل در دمای } 45^\circ\text{C})$$

ثابت تعادل یک مقدار عددی است که از نوعی رابطه‌ی میان غلظت محصولات و مواد اولیه در دمای معین به دست می‌آید. بدیهی است که عکس نسبت موجود در این کسر نیز عددی است ثابت

$\frac{1}{50/8}$ ، ولی رسم براین است که همیشه محصولات عمل در صورت و مواد اولیه در مخرج کسر قرار بگیرند.

۳- نکته سوم که جلب توجه می‌کند آن است که ضریب ۲ مربوط به تعداد مول‌های HI در

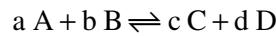
معادله، به صورت توان ۲ در بالای غلظت HI درمی‌آید. هرگاه چنین نکنیم و مثلاً نسبت‌های $\frac{[H]}{[H_2][I]}$

و یا $\frac{2HI}{[H_2][I]}$ را در نظر بگیریم، هرگز به عدد ثابت و نظام مشترکی برای یافته‌های تجربی آزمایش‌های

مزبور نمی‌رسیم.

۱-۸- قانون تعادل‌های شیمیایی

تحقیق فوق در مورد واکنش تعادلی $H_2 + I_2 \rightleftharpoons 2HI$ و تحقیق‌های گوناگون دیگر در ارتباط با تعادل‌های مختلف ما را به یک تعمیم کلی می‌رساند که به قانون تعادل‌های شیمیایی معروف است. طبق این قانون، برای واکنش کلی:

که در آن حروف کوچک نماینده‌ی ضریب مواد در معادله واکنش، و حروف بزرگ نماینده‌ی مواد اولیه و محصولات عمل هستند، به هنگام برقراری تعادل، رابطه‌ی زیرین غلظت‌های مواد تولید شده یعنی C و D و غلظت‌های مواد اولیه یعنی A و B برقرار است:

$$\frac{[C]^c[D]^d}{[A]^a[B]^b} = K \quad (\text{مقدار ثابت تعادل در دمای ثابت برابر است با:})$$

مثال‌های زیر در ارتباط با قانون تعادل و ثابت آن است.

مثال ۴: جدول زیر نسبت ترکیب یک مخلوط تعادلی را در 485°C نشان می‌دهد:

مقدار HI (مول)	مقدار I_2 (مول)	مقدار H_2 (مول)	مقدار اول
۰/۱۷۲۰	۰/۰۲۸۴	۰/۰۲۲۶	مخلوط اول
۰/۱۷۸۰	۰/۰۴۰۶	۰/۰۱۶۷	مخلوط دوم

- الف) معادله‌ی واکنش و رابطه‌ی ثابت تعادل مربوط را بنویسید.
- ب) مقدار K را برای هر یک از دو مخلوط تعادلی بنویسید. فرض کنید که حجم این مخلوط ۱ لیتر است.

$$H_2 + I_2 \rightleftharpoons 2HI, \quad K = \frac{[HI]^2}{[H_2][I_2]} \quad \text{پاسخ: الف)}$$

ب) مخلوط اول :

$$K_1 = \frac{(0.172)^2}{(0.226) \times (0.284)} = \frac{(0.2958)}{0.226 \times 0.284} = \boxed{46.07}$$

مقدار K را برای مخلوط b، خودتان حساب کنید.

مثال ۵: مخلوطی از هیدروژن و ید تا 49°C حرارت داده شده است. محاسبه نشان می‌دهد که مقدار K برای واکنش $H_2 + I_2 \rightleftharpoons 2HI$ ، برابر ۴۶ است. تعیین غلظت‌های I_2 و HI با واحدهای میلی‌مولار (mM) که برابریک هزار مولار است) نشان داد که $[H] = ۳ / ۱\text{mM}$ و $[I] = ۲ / ۷\text{mM}$ است. غلظت H_2 را در این مخلوط تعادلی حساب کنید.

$$K = \frac{[HI]^2}{[H_2][I_2]}$$

$$K[H_2][I_2] = [HI]^2$$

$$[H_2] = \frac{[HI]^2}{[I_2] \times K} = \frac{(2/7\text{mM})^2}{3/1\text{mM}} \times \frac{1}{46}$$

$$[H_2] = 0.051\text{mM}$$

۱۱-۸- مفهوم ثابت تعادل و مقدار عددی آن

جدول ۲-۸ مثال‌های گوناگون تعادل‌های مختلف، همچنین رابطه‌ی قانون تعادل و ثابت تعادل را نشان می‌دهد. داده‌های این جدول را به دقت بررسی کرده و مقایسه کنید.

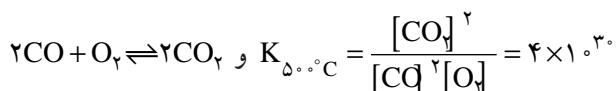
داده‌های جدول ۲-۸ با توجه به آموخته‌های قبلی، چند نکته‌ی مهم را می‌رسانند :

۱- می‌توان از طریق آزمایش و اندازه‌گیری غلظت‌های مولی مواد در یک واکنش تعادلی به مقدار عددی K پی‌برد.

۲- مقدار K برای یک تعادل بخصوص، در دمای ثابت، کمیّتی ثابت است. تغییر دما مقدار K را تغییر می‌دهد (ردیف‌های ۳ و ۴ را مقایسه کنید).

۳- عدد K ممکن است بزرگ، متوسط یا کوچک باشد. به مثال‌های زیر توجه شود :

الف - مقدار عددی K بزرگ است. در این مورد نتیجه‌ی می‌گیریم که غلظت محصولات عمل نسبت به مواد اولیه زیاد است. مثال زیر را از ردیف ۱ جدول ۲-۸ انتخاب می‌کنیم.

جدول ۲-۸ - مشخصات چند واکنش تعادلی

شماره ردیف	تعادل	رابطه‌ی قانون تعادل	دما °C	ثابت تعادل (K)
۱	$2CO_{(g)} + O_{(g)} \rightleftharpoons 2CO_{2(g)}$	$\frac{[CO_2]^2}{[CO]^2 [O]}$	۵۰۰	4×10^{-3}
۲	$H_{(g)} + Br_{(g)} \rightleftharpoons HBr_{(g)}$	$\frac{[HBr]}{[H] [Br]}$	۲۵	1.9×10^{17}
۳	$H_{(g)} + I_{(g)} \rightleftharpoons HI_{(g)}$	$\frac{[HI]}{[H] [I]}$	۲۵	۷۹۴
۴	$H_{(g)} + I_{(g)} \rightleftharpoons HI_{(g)}$	$\frac{[HI]}{[H] [I]}$	۴۲۷	۵۴
۵	$N_2O_4(g) \rightleftharpoons 2NO_{2(g)}$	$\frac{[NO_2]^2}{[N_2O_4]}$	۵۵	0.87
۶	$CH_3COOH \rightleftharpoons H^{+}_{(aq)} + CH_3COO^{-}_{(aq)}$	$\frac{[H^+] [CH_3COO^-]}{[CH_3COOH]}$	۲۵	1.8×10^{-5}
۷	$N_2 + O_2 \rightleftharpoons 2NO$	$\frac{[NO]^2}{[N] [O]}$	۲۵	1×10^{-3}

چون K بسیار بزرگ است، پیش‌بینی می‌کنیم که غلظت محصول نسبت به مواد اولیه باقیمانده نیز بسیار زیاد است. یعنی واکنش رفت پیشرفت بسیار خوبی دارد. از این نکته برای تبدیل گاز سمی CO به CO_2 در لوله‌ی اگزوژ اتومبیل و در مجاورت مبدل‌های کاتالیزی استفاده می‌کنند.

یادآوری: به این نکته توجه شود که K برای پیش‌بینی میزان پیشرفت واکنش مناسب است و نه سرعت آن. گاهی اتفاق می‌افتد که K برای یک تعادل بسیار بزرگ است ولی رسیدن به حالت تعادلی نیاز به زمان زیاد دارد. برای مثال، واکنش تعادلی فوق در دمای اتفاق بی‌نهایت کند است، گرچه مقدار K در آن دما بسیار بزرگ است ($K = 2 \times 10^{41}$).

نتیجه آنکه گاز سمی CO در دمای معمولی ممکن است برای چندین ساعت و بیشتر در فضای پیرامون ما (مانند گاراژهای دربسته و چهارراه‌های پر رفت و آمد) وجود داشته باشد، بدون اینکه با اکسیژن هوا واکنش بدهد.

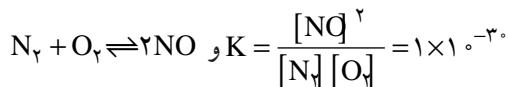
برای اطمینان یافتن از اینکه یک واکنش در زمان معقول به محصول قابل ملاحظه‌ای می‌رسد، دو شرط زیر باید برقرار شود:

الف) ثابت تعادل بزرگ باشد

ب) سرعت واکنش زیاد باشد

البته می‌دانیم که برای افزایش سرعت، در اغلب موارد، می‌توانیم دما را افزایش دهیم.
ب - مقدار عددی K کوچک است. در اینجا، غلظت محصولات نسبت به مواد اولیه بسیار

کم است. مثال زیر را از ردیف ۷ جدول ۲-۸ انتخاب می‌کنیم.

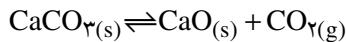

چون K بسیار کوچک است، پیش‌بینی می‌کنیم که میزان محصول NO نسبت به مواد اولیه ناچیز است.

۱۲-۸- ثابت تعادل برای واکنش‌های ناهمگن

بررسی‌های گذشته ما درباره‌ی رابطه‌ی قانون تعادل و محاسبه‌ی مقدار K مربوط به تعادل‌های همگن بود که مخلوط دهنده‌ها و محصولات یک فاز را تشکیل می‌دادند. حال بجاست که تعادل‌هایی را در نظر بگیریم که شامل حداقل دو فاز است.

مثال ۶ - سیستم تعادلی جامد - گاز: قبلًاً با واکنش تعادلی انجام گرفته در کوره‌ی آهک پزی آشنایی شدیم که به صورت زیر بود :

رابطه‌ی تعادلی معمولی برای این تعادل نیز به صورت زیر نوشته می‌شود :

$$K = \frac{[CaO][CO_2]}{[CaCO_3]}$$

در اینجا این سؤال مطرح می‌شود که منظور از غلظت مولی مواد جامدی همچون CaO و CaCO₃ چیست و نقش آن‌ها در رابطه‌ی تعادل چگونه است؟ در زیر مفهوم معمولی غلظت مولی را برای CaO به کار می‌بریم.

با استفاده از جدول چگالی مواد گوناگون می‌توان بی برد که چگالی CaO برابر $\frac{3}{3} / 3$ گرم بر سانتی‌متر مکعب است. بنابراین :

حجم	وزن
1 cm^3	$\frac{3}{3} / 3 \text{ g}$
1000 cm^3 (به جای یک لیتر)	$x = 330.0 \text{ g}$

از آنجا که وزن یک مول CaO برابر ۵۶ گرم است، بنابراین : $59 = \frac{330.0 \text{ g}}{56 \text{ g}}$. با بیان دیگر

می‌توان گفت که غلظت CaO برابر ۵۹ مول بر لیتر است. این مقدار برای نمونه‌های کوچک و بزرگ CaO که در کوره پدید می‌آیند، ثابت است، زیرا مبتنی بر چگالی این ماده است که خود یک ویژگی ذاتی و ثابت برای آن به شمار می‌رود و دچار تغییر قابل ملاحظه‌ای در واکنش نمی‌شود.

تمرین ۱-۸: هرگاه بدانید که چگالی کلسیم کربنات به کار رفته در این واکنش در حدود $\frac{2}{9}$ گرم بر سانتی‌متر مکعب است، غلظت مولی آن را حساب کنید.

برای مشخص کردن رابطه تعادلی این واکنش، مجموعه‌ی ثابت‌ها را در یک سوی رابطه قرار می‌دهیم و به ثابت جدیدی می‌رسیم که همانا ثابت تعادل این واکنش است.

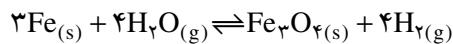
$$K = \frac{[CaQ][CO_2]}{[CaCO_3]}$$

$$K [CaCO_3] = [CaQ] [CO_2] \Rightarrow \frac{K [CaCO_3]}{[CaQ]} = [CO_2]$$

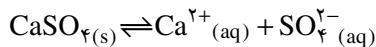
$$K = [CO_2]$$

بنابراین، عامل سرنوشت‌ساز در این تعادل فقط گاز کربن دی‌اکسید است. قبلاً نیز دانستیم که فشار این گاز در دمای واکنش مقداری ثابت است. بدیهی است که غلظت مولی این گاز نیز مناسب با فشار آن است.

نتیجه آنکه در این گونه تعادلهای ناهمگن از شرکت دادن غلظت‌های مولی اجسام جامد شرکت کننده در واکنش در عبارت تعادل، صرف‌نظر می‌شود. این مواد جامد در تعادل شرکت فعال داشته و وجود آن‌ها لازم است ولی از ذکر آن‌ها در رابطه‌ی تعادل صرف‌نظر می‌شود؛ زیرا با مصرف شدن مواد اولیه یا افزایش مواد حاصل، تغییری در غلظت مولی این جامد‌ها حاصل نمی‌شود.
پرسش ۸—۸: رابطه‌ی قانون تعادل را برای واکنش بخار آب با آهن گداخته که مطابق معادله‌ی زیر صورت می‌گیرد، بنویسید.

مثال ۷—تعادل جامد— محلول: سنگ معدن گچ در آب اندکی حل شده و می‌تواند محلول سیر شده‌ای که در حال تعادل با گچ جامد است، پدید آورد.

رابطه‌ی تعادلی این واکنش به صورت زیر در می‌آید:

$$K = \frac{[Ca^{2+}][SO_4^{2-}]}{[CaSO_4]} \Rightarrow K[CaSO_4] = [Ca^{2+}][SO_4^{2-}]$$

و از آنجا که $[CaSO_4]$ ثابت است، خواهیم داشت:

$$K = [Ca^{2+}][SO_4^{2-}]$$

به عبارت دیگر، عوامل متغیر در این تعادل و در دمای ثابت فقط غلظت یون‌های محلول در آب، یعنی یون‌های Ca^{2+} و SO_4^{2-} است.

مثال ۸: تعادلی که آب در آن نقش یک واکنش‌دهنده را دارد: آزمایش نشان می‌دهد که آب به نسبت اندک به یون‌های H^+ و OH^- تفکیک می‌شود. این فرآیند تعادلی را به صورت زیر نمایش می‌دهیم:

$$K = \frac{[H^+][OH^-]}{[H_2O]}$$

— آزمایش نشان می‌دهد که این عدد ثابت (K) برای تفکیک یونی گچ در آب در $25^\circ C$ برابر 2×10^{-5} است.

وزن یک مول آب ۱۸ گرم است. یک لیتر آب نیز در دمای اتاق کم و بیش ۱۰۰۰ گرم وزن دارد، بنابراین غلظت مولی آب برابر است با :

$$[\text{H}_2\text{O}] = \frac{1000 \text{ g}}{18 \text{ g}} = 55.5 \text{ mol/L}$$

در دمای ثابت، غلظت مولی آب ثابت است و با کاهش یا افزایش وزن آب، تغییری در مقدار $[\text{H}_2\text{O}]$ ایجاد نمی‌شود. بنابراین :

$$K = [\text{H}^+] [\text{OH}^-]$$

و به عبارتی^۱ :

$$K = [\text{H}^+] [\text{OH}^-]$$

۱- آزمایش نشان می‌دهد که این عدد ثابت برای تعادل تفکیک آب در دمای 25°C برابر 1×10^{-14} است.

۱-۸ - دو مفهوم «واکنش برگشت‌ناپذیر» و «واکنش برگشت‌پذیر» را با ذکر مثال توصیف کنید.

۲-۸ - منظور از عبارت «یک واکنش به مرحله‌ی کامل شدن می‌رسد»، چیست؟

۳-۸ - یک مثال برای عبارت «هنگام برقراری تعادل، خواص ماکروسکوپی ثابت می‌ماند»، ارائه دهید.

۴-۸ - یک قطره آب را در یک شیشه مرباخوری خالی می‌ریزیم و در آن را محکم می‌بندیم. آیا ممکن است که حالت تعادل برقرار شود؟

۵-۸ - یک بلور بزرگ قند را که گوشه آن شکسته است در محلول سیرشده‌ای از آب قند قرار داده‌ایم. پس از مدتی محل شکستگی بلور ترمیم شده ولی بر وزن بلور اضافه نشده است. این پدیده را توجیه کنید.

۶-۸ - می‌دانید که در تابستان، بدن انسان به علت تعرق خنک می‌شود. با استفاده از اصل تعادل توضیح دهید که چرا در مناطق مرطوب، خنک شدن به سختی صورت می‌گیرد؟

۷-۸ - چرا تعادل شیمیایی را «دینامیک» توصیف می‌کنند؟ پاسخ خود را با ذکر یک مثال همراه کنید.

۸-۸ - ظرف شیشه‌ای محتوی بخارهای خرمایی رنگ را که اغلب از مولکول‌های NO_2 تشکیل شده، طی یک آزمایش در آب گرم وارد می‌کنیم. می‌بینیم که شدت رنگ تا حد معینی افزایش می‌باید. در آزمایش دوم همین ظرف را در آب سرد وارد می‌کنیم، می‌بینیم که از شدت رنگ تا مقدار معینی کاسته می‌شود. هر دو پدیده را از دیدگاه مولکولی توجیه کنید.

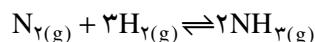
۹-۸ - چند قطره محلول محتوای یون تیوسیانات را بر محلول محتوی اندکی از یون‌های آهن (III) می‌ریزیم. محلولی به رنگ قرمز پدید می‌آید. یک دانه بلور آمونیم تیوسیانات در محلول می‌اندازیم و هم می‌زنیم، بر شدت رنگ افزوده می‌شود. معادله‌ی واکنش را نوشت و علت پرنگ شدن محلول را بیان کنید.

۱۰-۸ - حالت تعادلی زیر را در نظر بگیرید :

هرگاه با مقدار بکسان از NO شروع کنیم، ۳ روش متفاوت برای افزایش محصول NO_2 پیشنهاد کنید.

۱۱-۸ - تأثیر فرآیندهای زیر بر واکنش تعادلی :

چیست؟

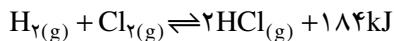
ب) کاهش N_2

الف) افزایش H_2

د) افزایش NH_3

ج) کاهش NH_3

۸-۱۲ - معادله‌ی واکنش زیر را در نظر بگیرید،

الف) چهار واقعیت علمی مهم را که از این معادله به ذهن می‌رسد، بیان کنید.

ب) دو نکته مهم را که این معادله از بیان آن عاجز است، مشخص کنید.

۸-۱۳ - واکنش‌های تعادلی زیر را در نظر بگیرید،

در هر مورد هرگاه هدف رسیدن به محصول بیشتر باشد، آیا باید فشار را افزایش یا کاهش

دهیم؟ چرا؟ آیا تغییر فشار در مورد واکنش سوم مؤثر است؟

۸-۱۴ - در صنعت آمونیاک‌سازی، هرگاه تغییرات زیر اتفاق یافتد، چه تغییری در محصول

آمونیاک و سرعت تشکیل آن پیش می‌آید؟

الف) فشار تا 10°C اتمسفر کاهش یابد.

ب) کاتالیزگر را از محیط واکنش دور می‌کنیم.

۸-۱۵ - جهت جایه‌جایی تعادل‌های زیر را بر اثر افزایش دما (وارد کردن انرژی گرمایی اضافی) بیان کنید.

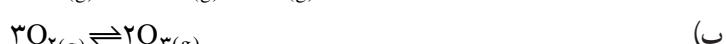

۸-۱۶ - واکنش رفت (\rightarrow) و واکنش برگشت (\leftarrow) را در هر یک از موردهای قبلی از

نظر گرماده بودن یا گرمگیر بودن مشخص کنید.

۸-۱۷ - هرگاه حجم ظرف در برگیرنده را در هر یک از حالت‌های تعادلی زیر افزایش دهیم،

تعادل به کدام سو جایه‌جا می‌شود؟

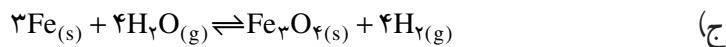
۸-۱۸ - چرا در هر گونه بحثی از تعادل‌های شیمیایی، غلظت‌ها را با واحد مول بر لیتر و نه

گرم بر لیتر بیان می‌کنند؟

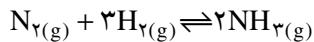
۸-۱۹ - اثر افزایش فشار کلی را بر تعادل‌های زیر بیشینی کنید (توجه داشته باشید که

افزایش فشار بر مواد جامد و مایع تغییر چندانی بر حجم آنها ایجاد نمی‌کند).

۸-۲-۸- در واکنش تعادلی آمونیاک سازی

در یک دمای معین، غلظت‌های تعادلی NH_3 ، H_2 و N_2 به ترتیب $2/1$ ، $18/1$ و $18/1$ مول بر لیتر است. مقدار K را حساب کنید.

۸-۲-۹- هرگاه ثابت تعادل برای واکنش $2\text{NO}_{2(g)} \rightleftharpoons \text{N}_2\text{O}_4_{(g)}$ در 25°C و فشار یک جو

برابر $18/1$ ، و غلظت N_2O_4 برابر $4/5 \times 10^{-2}$ مول در لیتر باشد، غلظت NO_2 چقدر است؟

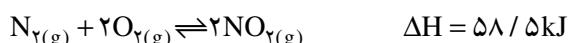
۸-۲-۱۰- رابطه‌ی تعادلی زیر در 25°C برقرار است :

$$\frac{[\text{PCl}_5][\text{Cl}_2]}{[\text{PCl}_3]} = 1/5$$

با تغییر هر یک از عوامل زیر، آیا نسبت کسری مزبور تغییر می‌کند؟

الف) حجم ظرف ب) دما ج) غلظت مواد اولیه

۸-۲-۱۱- برای حالت تعادلی زیر :

افزایش دما، آیا بر مقدار K می‌افزاید یا آن را کاهش می‌دهد؟